

man nødt til at give et kærligt puf fra lovgivernes side.

Det er vi nu i gang med, bl.a. med incitamentspakken, som skal gøre det attraktivt at have et ordentligt arbejdsmiljø, gøre det attraktivt ikke at nedslide medarbejderne og gøre det attraktivt at sørge for, at medarbejderne kan blive længst muligt på arbejdsmarkedet, og derfor vil jeg gerne spørge: Bliver disse flotte ord, som hr. Knud Erik Kirkegaard kom med indledningsvis, omsat i, at man vil støtte de konkrete lovinitiativer, der ligger i incitamentspakken?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at vores fortolkninger af CASA-rapporten oplever jeg ikke som værende meget forskellige; jeg mener, der er personer, der har konkluderet langt skarper på den rapport, end der er sagligt belæg for. Men det, der står tilbage, er, at der altså er et skrigende behov for, at det danske samfund får nogle markante forbedringer på arbejdsmiljøet, og det er dét, vi skal arbejde med i den kommende tid.

Så spørger hr. Bjarne Laustsen: Når vi ikke har lavet samlede regnestykker for, hvad man kan spare her i Danmark ved udlicitering, hvorfor går vi så ind for udliciteringer? Vi går altså ikke ind for udliciteringer af ideologiske grunde, og vi går heller ikke ind for udliciteringer udelukkende af sparemæssige grunde. Vi går ind for udliciteringer, fordi de er en fornuftig arbejdsfacon, hvor man får afprøvet pris og kvalitet i forhold til hinanden, og det er der jo også en række socialdemokrater, der har fundet ud af, og det er kun godt.

Så spørger hr. Ole Sohn: Hvad så med de konkrete handlinger? Jeg vil godt stille ét konkret forslag, nemlig at vi, når vi næste gang skal diskutere satsreguleringspulje, afsætter en langt større del af beløbet i puljen til forskning i arbejdsmiljø. Jeg sidder med nogle tal, som viser, at dansk arbejdsmiljøforskning halter langt efter de andre nordiske landes, og det kan vi ikke være tjent med, for forskningen er ofte en forudsætning for, at vi kan få markante forbedringer. Lad os tage en ordentlig klump af den satsreguleringspulje, som er til rådighed, og reservere den til gedigen forskning i det danske arbejdsmiljø.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nu synes jeg alligevel, det bliver interessant her til sidst.

Venstre og De Konservative, i dette tilfælde den konservative ordfører, fortæller, hvilke forslag til forbedring af arbejdsmiljøet man ikke støtter, og bliver dernæst bedt om at komme med deres egne forslag, for vi er jo enige om den konstatering, at udlicitering har resulteret i, at de pågældende opgaver er blevet udført i et væsentlig dårligere arbejdsmiljø. Men det konkrete tiltag, som De Konservative vil komme med, skulle være at afsætte penge af satspuljen til forskning.

Jeg synes, det er fint, der foregår forskning, men det er unægtelig højest mærkværdigt, at satspuljen, som ifølge sin legatfundats handler om at støtte de svageste i samfundet – de samme, som man tager pengene fra – nu skal bruges til forskerlønninger. Det begriber jeg simpelt hen ikke at man vil være bekendt at stille forslag om.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jamen det ender jo med, at vi bliver enige, hvis vi fortolker CASA-rapporten rigtigt begge to og kommer til den konklusion, at man ønsker markante forbedringer. Det er jo netop det, vi har opfyldt med incitamentspakken.

Men når hr. Knud Erik Kirkegaard ikke kan støtte incitamentspakken, er det, vi spørger: Hvad er det så De Konservative vil? Når det så kommer til praktisk handling, har Det Konservative Folkeparti jo sammen med partiet Venstre og andre stillet forslag om at forringe arbejdsmiljøet. Man har fremlagt helt konkrete forslag om det, og hvordan vil man så opfylde den vedtagelse, man selv har lagt frem? Hvordan kan man opfylde den?

Nu har hr. Knud Erik Kirkegaard jo kommunalpolitisk erfaring, og han siger, at udlicitering bare er en fornuftig facon at gøre det på. Har man ikke en fornuftig facon hjemme i Avlum? Der er da masser af kommuner, der laver et godt stykke arbejde og får tingene til at hænge sammen, vælger at have hjemmehjælp i offentligt regi, madlavning i offentligt regi og rengøring i offentligt regi. Er det ikke bare et spørgsmål om, hvordan kommunen indretter sig?